

Startside>Domstolsprocedurer>Civilretlige sager>Hvilket lands domstol er ansvarlig? Hvilket lands domstol er ansvarlig?

Frankrig

1 Skal jeg anlægge sag ved en almindelig domstol eller ved en særlig domstol (f.eks. ved arbejdsretten)?

Den franske domstolsstruktur omfatter to ordener: forvaltningsordenen (*l'ordre administratif*) og retordenen (*l'ordre judiciaire*).

Hver kategori er opdelt i tre niveauer.

I den første kategori er de almindelige domstole, der pådømmer sager, forvaltningsdomstolene (*tribunaux administratifs*) samt en række specialiserede forvaltningsdomstole. Deres afgørelser kan appelleres til appelinstanser ved forvaltningsdomstolene (*cours administratives d'appel*). Endelig kan disse appelafgørelser prøves af statsrådet (*Conseil d'Etat*).

I den anden kategori er de almindelige domstole, der pådømmer sager i første instans, de regionale domstole (*tribunaux de grande instance*) sammen med en række andre domstole, som er kompetente i henhold til loven. Deres afgørelser kan appelleres til appeldomstolene (*cours d'appel*), som består af flere afdelinger (for civile (*civile*), sociale (*sociale*), handelsretlige (*commerciale*) og strafferetlige (*criminelle*) sager). Appeldomstolenes afgørelser kan appelleres til kassationsdomstolen (*Cour de cassation*) (som selv består af flere afdelinger for de samme områder som dem, der er nævnt for appeldomstolene).

Domstolene kan opdeles i følgende kategorier:

Domstolene indenfor forvaltningsordenen:

Statsrådet (1)

Appelinstanser ved forvaltningsdomstolene (8)

Forvaltningsdomstole (42)

Domstolene indenfor retsordenen:

Kassationsdomstolen (1)

Appeldomstole (36)

Højesteret (*Tribunal supérieur d'appel*) (1)

Regionale domstole (164) [hvoraf 16 er kompetente i handelssager]

Domstole i første instans (*Tribunaux de première instance*) (4) [hvoraf to er kompetente i handelssager]

Ungdomsdomstole (*Tribunaux pour enfants*) (155)

Socialsikringsdomstole (*Tribunaux des affaires de sécurité sociale*) (114)

Distriktsdomstole (*Tribunaux d'instance*) (307)

Arbejdsretter (*Conseils de prud'hommes*) (210)

Arbejdsretter (*Tribunaux du travail*) (6)

Handelsretter (*Tribunaux de commerce*) (134)

Specialdomstole indenfor retsordenen:

Distriktsdomstolene pådømmer de fleste almindelige tvister. Som udgangspunkt pådømmer de alle krav vedrørende beløb på op til 10 000 EUR. De er endvidere kompetente til at pådømme visse specifikke tvister (manglende betaling af husleje, udlæg i løn, valg på arbejdspladsen, kredit under forbrugerlovgivningen).

Handelsretterne behandler tvister mellem erhvervsdrivende, mellem kreditinstitutter eller mellem erhvervsdrivende og kreditinstitutter samt tvister vedrørende handelsselskaber eller handelstransaktioner mellem personer. De behandler endvidere sager vedrørende handelsselskaber i økonomiske vanskeligheder (afvikling og insolvensbehandling osv.).

De paritetske domstole for lejekontrol (*tribunaux paritaires des baux ruraux*) er kompetente til at behandle tvister mellem ejere og forpagtere af landbrugsjord (forpagtning, delforpagtning osv.).

Arbejdsretterne (*Conseils de prud'hommes*) behandler alle tvister mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, som er omfattet af individuelle privatretlige ansættelseskontrakter.

Frem til en ved dekret fastsat dato og senest frem til den 1. januar 2019 er socialsikringsdomstolene (*tribunaux des affaires de sécurité sociale*) kompetente i tvister, som er omfattet af lovgivningen og bestemmelserne om social sikring og gensidig landbrugsforsikring. Efter en ved dekret fastsat dato og senest den 1. januar 2019 henhører disse tvister under særligt udpegede regionale domstole.

Frem til en ved dekret fastsat dato og senest den 1. januar 2019 behandler domstolene for tvister vedrørende tab af arbejdsevne (*tribunaux du contentieux de l'incapacité*) tvister vedrørende invaliditet eller invaliditetsgrad, vedvarende uarbejdsdygtighed og tab af arbejdsevne. Efter en ved dekret fastsat dato og senest den 1. januar 2019 henhører disse tvister under særligt udpegede regionale domstole.

Domstolene for militærpensioner behandler tvister vedrørende militærpension.

2 Hvis kompetencen ligger hos de almindelige domstole (dvs. det er de almindelige domstole, som behandler denne type sager), hvordan finder jeg så ud af, hvilken en jeg skal henvende mig til?

2.1 Søndres der mellem lavere og højere førsteinstansdomstole (f.eks. distriktsdomstole og regionale domstole), og hvilken har i givet fald kompetence til at behandle min sag?

Kompetencefordelingen mellem de regionale domstole, distriktsdomstolene og de lokale domstole (*juridictions de proximité*) er fastlagt ovenfor. Det bør bemærkes, at såfremt ingen andre domstole specifikt har fået tildelt kompetence, er det de regionale domstole, der er de kompetente almindelige domstole. Distriktsdomstolene er kompetente til at pådømme tvister om beløb på op til og med 10 000 EUR samt tvister om bestemte spørgsmål, såsom forbrugerlovgivning, værgemål for voksne og boligudlejning uden beløbsgrænse.

De regionale domstole er kompetente i alle andre civile tvister, som ikke henhører under andre domstoles kompetence, navnlig i familieretlige sager.

2.2 Stedlig kompetence (er det retten i by A eller by B, der skal behandle min sag?)

2.2.1 Hovedreglen om stedlig kompetence

Som udgangspunkt er den kompetente ret retten på det sted, hvor sagsøgte har bopæl. Formålet med denne regel er at yde sagsøgte en vis grad af beskyttelse, da det er nemmest for dem at forsvare sig ved den ret, der ligger tættest på deres bopæl.

Hvis sagsøgte er en fysisk person, er den kompetente ret således retten på det sted, hvor sagsøgte har bopæl eller opholdssted. For juridiske personer (virksomheder, foreninger) er det retten på det sted, hvor de er etableret – normalt der, hvor de har deres hjemsted. I nogle tilfælde er den primære kendte etableringsadresse ikke hjemstedet. I sådanne sager er det muligt at indgive begæring til retten på det sted, hvor denne primære etableringsadresse ligger. For større virksomheder med flere afdelinger kan der indgives begæring til retten på det sted, hvor en af disse afdelinger ligger.

2.2.2 Undtagelser fra hovedreglen

2.2.2.1 Hvornår kan jeg vælge mellem sagsøgtes hjemting (ifølge hovedreglen) og en anden domstol?

Kontrakter: Sagsøger kan anlægge et søgsmål enten på det sted, hvor sagsøgte har bopæl, eller, alt efter kontraktens art, på det sted, hvor varerne eller ydelsen skal leveres.

I forbindelse med erstatningsansvar for en skadevoldende handling (forsætlig skade) og i civile sager, som er anlagt i forbindelse med en straffesag, kan kravet indbringes for retten på det sted, hvor sagsøgte bor, eller hvor skaden opstod, eller hvor den skadevoldende handling fandt sted.

Fast ejendom: Sagsøger kan indbringe sagen for retten på det sted, hvor ejendommen er beliggende.

Underholdsbidrag eller bidrag til et ægteskabs omkostninger: Sagsøger har valget mellem retten på det sted, hvor sagsøgte bor, eller det sted, hvor kreditor bor, dvs. retten på det sted, hvor sagsøger bor.

Forbrugertvister: Forbrugerne kan vælge at indgive begæring til retten på det sted, hvor de boede på tidspunktet for kontraktens indgåelse eller for den skadevoldende handling.

2.2.2.2 Hvornår skal sagen anlægges ved en anden domstol end sagsøgtes hjemting (ifølge hovedreglen)?

Twister vedrørende underholdsbidrag eller godtgørelse: Den kompetente ret er retten på det sted, hvor den ægtefælle, der er kreditor i sagen, eller den forælder, der har hovedansvaret for børnene, også voksne børn, har bopæl.

Skilsmisse: Den kompetente ret er retten på det sted, hvor familien bor. Hvis ægtefællerne lever hver for sig, er den kompetente ret retten på det sted, hvor børnene bor. Hvis ikke ægtefællerne har børn, er den kompetente ret retten på det sted, hvor sagsøgte bor.

Arv: Den kompetente ret er retten på det sted, hvor afdøde havde sin sidste bopæl.

Fast ejendom: Den kompetente ret er retten på det sted, hvor ejendommen er beliggende.

Udlejning af ejendom: Den kompetente ret er retten på det sted, hvor ejendommen er beliggende.

2.2.2.3 Kan sagens parter selv vælge en domstol, som ellers ikke havde været kompetent til at behandle sagen?

Alle særlige domstole har enekompetence, og retten skal automatisk rejse indsigelse i tilfælde af manglende kompetence. Den eneste mulighed for at indgive begæring til en ret, der ikke normalt ville være kompetent, ligger i valget mellem de regionale domstole og distriktsdomstolene i sager, hvor disse ikke har enekompetence.

Generelt er alle kontraktklausuler, der er i modstrid med bestemmelserne om stedlig kompetence og kompetencetildeling, ugyldige, bortset fra kontrakter indgået mellem to erhvervsdrivende, hvor klausulen er meget klart angivet.

3 Hvis kompetencen ligger hos de særlige domstole, hvordan finder jeg så ud af, hvilken en jeg skal henvende mig til?

Handelsretter: Generelt er den kompetente ret retten på det sted, hvor sagsøgte har bopæl. I forbindelse med erstatningsansvar for en skadevoldende handling er den kompetente ret retten på det sted, hvor den skadevoldende handling fandt sted, eller på det sted, hvor skaden opstod.

De paritetiske jordbrugsdomstole: Den kompetente ret er retten på det sted, hvor ejendommen er beliggende.

Arbejdsretterne (*Conseils de prud'hommes*): Arbejdstagerne kan indgive begæring til arbejdsretten på det sted, hvor deres arbejdsplads ligger, det sted, hvor kontrakten blev indgået, eller det sted, hvor hjemstedet for den virksomhed, de er ansat i, ligger. Såfremt arbejdet blev udført uden for en virksomhed, skal sagen anlægges ved arbejdsretten på det sted, hvor arbejdstageren har bopæl.

Socialsikringsdomstolene (frem til en ved dekret fastsat dato og senest den 1. januar 2019): Den kompetente ret er generelt retten på det sted, hvor modtageren eller den berørte arbejdsgiver har bopæl, eller på det sted, hvor hjemstedet for den sagsøgte organisation ligger, såfremt der er tale om en tvist mellem organisationer, som har hjemsted i forskellige retskredse.

Relevante links

[Justitsministeriets websted](#)

[Legifrance-webstedet](#)

Sidste opdatering: 23/07/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.